

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Tuženik: Jean-Louis Anita Dedroog

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 9. stavak 4. [Uredbe (EZ) br. 1371/2007] ⁽¹⁾ od 23. listopada 2007. o pravima i obvezama putnika u željezničkom prometu, u vezi s člankom 2. točkom (a) i člankom 3. Direktive 93/13 ⁽²⁾ tumačiti na način da između željezničkog prijevoznika i putnika uvijek nastaje ugovorni pravni odnos, pa i onda kad potonji upotrebljava prijevoznikovu uslugu bez kupnje karte?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje niječan, proteže li se tada zaštita doktrine o nepoštenim ugovornim odredbama na putnika koji upotrebljava javni prijevoz bez karte i koji je zbog takvog ponašanja na temelju općih uvjeta prijevoznika, koji se smatraju opće obvezujućim na temelju njihove normativne prirode ili priopćenja u državnom službenom listu, obvezan platiti dodatak na cijenu prijevoza?
3. Protivi li se u svim slučajevima članku 6. Direktive 93/13 o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima, u kojem je određeno da „[d]ržave članice utvrđuju da u ugovoru koji je prodavatelj robe ili pružatelj usluge sklopio s potrošačem prema nacionalnom pravu nepoštene odredbe nisu obvezujuće za potrošača, a da ugovor u tim uvjetima i dalje obvezuje stranke ako je u stanju nastaviti važiti i bez tih nepoštenih odredaba”, to da sud ublaži ugovornu odredbu koja se smatra nepoštenom ili umjesto nje primjeni opće pravno pravilo?
4. Ako je odgovor na treće pitanje niječan, pod kojim okolnostima nacionalni sud može ublažiti ugovornu odredbu koja se smatra nepoštenom ili istu zamijeniti općim pravnim pravilom?
5. Ako se na gore navedena pitanja ne može pružiti apstraktan odgovor, postavlja se pitanje protivi li se članku 6. Direktive 93/13, u slučaju u kojem nacionalni željeznički prijevoznik nakon što je zatekao putnika bez karte, potonjeg građanskopravno sankcionira dodatkom, ovisno o slučaju povrh cijene karte, te sud zaključi da je nametnuti dodatak nepošten u smislu članka 2. točke (a), u vezi s člankom 3. Direktive 93/13, to da sud proglašiti ugovornu odredbu ništavom i primijeni opće pravno pravilo u području građanskopravne odgovornosti radi naknade štete koju je pretrpio nacionalni željeznički prijevoznik?

⁽¹⁾ SL 2007., L 315, str. 14. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 10., str. 143.)

⁽²⁾ Direktiva Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL 1993., L 95, str. 29.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. svibnja 2018. uputio Tribunalul Bacău (Rumunjska) – Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu protiv SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl

(Predmet C-354/18)

(2018/C 294/27)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunalul Bacău

Stranke glavnog postupka

Žalitelji: Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu

Druga stranka u postupku: SC Blue Air – Airline Management Solutions Srl

Prethodna pitanja

1. Je li svrha iznosa od 400 eura predviđenog člankom 7. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 261/2004⁽¹⁾ naknaditi u načelu imovinsku štetu, dok se ona neimovinska mora ocijeniti s obzirom na članak 12. ili članak 7. stavak 1. točka (b) pokriva u načelu neimovinsku štetu, dok je ona imovinska uređena odredbama članka 12.?
2. Je li iznos koji predstavlja neisplaćenu plaću koji je veći od iznosa od 400 eura predviđenog člankom 7. stavkom 1. točkom (b) obuhvaćen pojmom dodatne odštete koji se spominje u članku 12.?
3. U smislu članka 12. [stavka 1.] druge rečenice „[o]dšteta dodijeljena putniku ovom Uredbom može se odbiti od iznosa takve odštete“. Treba li taj članak Uredbe br. 261/2004 razumjeti u smislu da nacionalnom sudu ostavlja diskrecijsku ovlast odlučivanja hoće li od dodatne odštete odbiti iznos koji je dodijeljen u skladu s člankom 7. stavkom 1. točkom (b) ili je takvo odbijanje obvezno?
4. U slučaju da odbijanje iznosa nije obvezno, na temelju kojih elemenata nacionalni sud odlučuje treba li iznos iz članka 7. stavka 1. točke (b) odbiti od iznosa dodatne odštete?
5. Treba li štetu koja je nastala zbog neisplate plaće uzrokovane činjenicom da radnik nije mogao doći na radno mjesto zbog kasnog dolaska na odredište uslijed preusmjerenja ocjenjivati iz perspektive ispunjenja obveza predviđenih člankom 8. ili člankom 12. u vezi s člankom 4.?
6. Znači li ispunjenje obveze zračnog prijevoznika da pruži pomoć na temelju članka 4. stavka 3. i članka 8. Uredbe br. 261/2004 to da je putnik u potpunosti obaviješten o svim opcijama glede preusmjerenja, kako su predviđene člankom 8. stavkom 1. točkama (a), (b) i (c) Uredbe?
7. Na kome je u skladu s člankom 8. Uredbe br. 261/2004 teret dokazivanja da je preusmjerenje provedeno najranije moguće?
8. Je li Uredbom br. 261/2004 propisano da su putnici dužni tražiti druge letove za odredište i zatražiti od zračnog prijevoznika da na tim letovima nađe slobodna mjesta ili je zračni prijevoznik dužan po službenoj dužnosti tražiti opciju koja je najpovoljnija za putnika kako bi ga preveo na odredište?
9. Je li prilikom određivanja štete koju su putnici pretrpjeli mjerodavna činjenica da su oni prihvatili prijedlog zračnog prijevoznika da im ponudi let za 11. rujna 2016. iako su mogli pretpostaviti da im neće biti isplaćena plaća za razdoblje u kojem su bili odsutni s posla?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta [...] te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. svibnja 2018. uputio Landesgericht Salzburg (Austrija) –
Barbara Rust-Hackner protiv Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich**

(Predmet C-355/18)

(2018/C 294/28)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landesgericht Salzburg